

Premiekonkurransen

Feilanalyse i Problemklubben 1
nr. 3/1960 var oppgave nr. 9:

♠ E Kn 9 7

♥ K D 2

♦ D 10 8 7

♣ 4 2

N
V - Ø
S

♠ K D 10 8

♥ E 7

♦ E

♣ E K 9 7 6 3

Lagkamp. Syd spiller 6 spar. Vest angriper med en liten spar. Esset fra bordet og øst følger med en liten spar. — Hvordan skal Syd spille?

Vårt svar lød: Spilleren har allerede fått et stikk. Videre har han 3 stikk i hjerter, 1 i ruter og 2 i kløver. Tilsammen 7 stikk. Han skal straks ta disse 7 stikk og kryss-stjele resten. Spilleren disponerer over alle de høye trumfene og det truer ingen overstjeling.

Feilen i analysen ligger i at det må presiseres at spilleren ikke kan starte med 4 røde stikk etterfulgt av Esset og Kongen i kløver. Bli nemlig kløver kongen trumfet og det kommer spar i retur så blir det bet, hvis sparene opprinnelig satt 4-1.

Spilleren har to veier å gå: etter spar Ess må han trekke kløver Ess og fortsette enten med lav kløver eller med kløver Konge. I begge tilfelle må han vinne — bare kløverne ikke sitter 5-0. Velger han fortsettelsen liten kløver, rekker spilleren å godspille kløverne også mot 4-1 sits og har inntakene i orden.

Velger spilleren å trekke kløverkongen i annen kløverrunde og blir dette bilde trumfet har han — da de røde fargene er urørte — inntakene i orden og greier seg også mot 4-1 sits i spar sammen med 4-1 sits i kløver.

Den oppsatte premie tilfalt:
V. B. Nicolaysen,
Nils Pedersens vei 6,
Sarpsborg.

Esset straks i alle tilfelle med unntagelse av knekt og 8 dobbel hos spilleren. Meldingene tyder på at Øst nettopp har en dobbelton spar og Syd må være på vakt. Men har han mulighet til å avgjøre hvem som har spar 8?

Nord fulgte med spar 4. Det er to lavere kort i spar ute, 3en og 2en. Har Nord 4 sparer så har han et av disse kort på hånden. Men da må han også ha 2 høyere kort til! Der ved må han — hvis han har begynt et høy-lav signal for å markere 4 kort — også ha spar 8. Har spilleren dobbel spar så startet han med knekten og 3en eller 2en! Syd skal da stikke straks og sikre 3dobbel hold i fargen for motspillerne.

10 poeng for å stikke straks med esset.

10. Tilsynelatende er spilleren avhengig av å finne hjerter knekt hos Vest sammen med et av de høye hjerterbilder. Men dette er ikke tilfelle. Spilleren har en ørliten tilleggssjans som det ikke koster noe å ta hensyn til:

Øst kan ha alle høye kløverbilder sammen Konge Knekt eller Ess og og Knekt dobbel i hjerter!

Etter stikket for ruter knekt trekker spilleren spar ess og ruter ess etterfulgt av spar til kongen og ruter konge til avkast av en liten kløver. Så spilles det kløver til esset. Her kommer poenget: nå trekkes det kløver 10! Kommer kløver tilbake så stjeler spilleren og trekker hjerter og vinner enten ved å finne knekten hos Vest (selvfølgelig kan Vest ha esset og kongen og legge lavt, men i den gitte situasjon kan spilleren ikke gardere seg mot alt og en simpel saks i hjerter gir større sjans enn å gå opp med Damen hvis Vest legger lavt) — eller ved å finne to bilder dobbel hos Øst.

10 poeng for spilleføringen.

PRIS KR. 1,75

Alf-Tore Svendsen: ÅRETS PARMESTERSKAP
Jens Boeck-Nielsen: TUREN TIL TURIN 1960
Leif Nielsen: ---- SPILL FRA N.M.-FINALEN
Knut With: ----- VITOCUPEN 1960
— RINGSHAUGCUPEN —
Karl Svendsen: ----- SOM TILSKUER I NM
W. B. Herseth: NEAPOLITANERKLØVEREN
PROBLEMKLUBBEN — MELDEPRØVEN

I sannhet et imponerende lederfelt.

I syvende runde tar Høie—Strøm ledelsen og holder tettplassen uten

1. Høie — Strøm, Stavanger	860 poeng
2. Gjerulff — Ivarson, Oslo	801 »
3. Målø — Vegsund, Ålesund	786 »
4. Ottesen — Årtun, Gjøvik	747 »
5. Magnussen — Moc, Lillehammer	744 »

(Middels 620 poeng)

Og etter femtende runde ser teten slik ut:

1. Høie — Strøm, Stavanger	1253 poeng
2. Christiansen — Nielsen, Oslo	1165 »
3. Målø — Vegsund, Ålesund	1098 »
4. Berge — Egeland, Kristiansand S	1086 »
5. Jensen — Worsøe, Trondheim	1082 »

(Middels 930 poeng)

Høie—Strøm kjører sterkt og leder etter sekstende runde med nesten 150 poeng på nestemann. De holdt som før nevnt ledelsen inntil

avbrudd til og med nittende runde! Men bak dem bytter rollene og etter tiende runde er stillingen for de beste:

tyvende runde — som i parentes bemerket var første dags siste runde. Etter tyvende runde var nemlig stillingen blitt:

1. Tore Jensen — Toralf Worsøe, Trondheim	1566 poeng
2. Erik Høie — Louis André Strøm, Stavanger	1527 »
3. Leif Christiansen — Leif Nielsen, Oslo	1453 »
4. Olaf Aune — Holtan, Steinkjer	1445 »
5. Hansen — Tenvik, Tjølling	1419 »
6. Gjerulf — Ivarson, Oslo	1414 »
7. Torgny Berge — Egeland, Kristiansand S	1410 »
8. Helness — Helness, Bodø	1404 »

Dette er samtlige par med over 1400 poeng. (Middels 1240 poeng.)

Dette er samtlige par med over 1400 poeng. (Middels 1240 poeng.)

Fredag 27. mai:

Høie—Strøm startet kjempehardt. De melder 7 sp. uten noen renons, tiltross for at de mangler 1 ess. Feilen skyldtes at paret bruker «utvidet Blackwood» hvor trumf konge

regnes som det femte ess. Da svaret på 4 grand viste 4 (av de 5) «essene» tok de sjansen på 7 spar. Uten ruter ut står kontrakten og ruter kom ikke ut. På to runder spiser de opp Jensen—Worsøes forsprang på et eneste poeng nær. Men Jensen—Worsøe glir noe fra igjen og etter femogtyvende runde er stillingen:

1. Jensen — Worsøe, Trondheim	1944 poeng
2. Høie — Strøm, Stavanger	1900 »
3. Hansen — Tenvik, Tjølling	1817 »
4. Knutsen — Mathiesen, Berlevåg	1766 »
5. Aune — Holtan, Steinkjer	1758 »

(Middels 1550 poeng.)

De to lederparene har et betryggende forsprang, men nå er det langt igjen. I seksogtyvende runde er stil-

lingen i teten uforandret, men så snur bildet seg, tross Tore Jensens vellykte bløffspill.

Høie—Strøm gikk forbi og holdt lederplassen hele resten av formid-

agens sesjon. Etter 31 runder er stillingen:

1. Høie — Strøm, Stavanger	2378 poeng
2. Jensen — Worsøe, Trondheim	2283 »
3. Hansen — Tenvik, Tjølling	2259 »
4. Målø — Vegsund, Ålesund	2207 »
5. Knutsen — Mathiesen, Berlevåg	2152 »

(Middels 1922 poeng)

I de følgende runder er stillingen stort sett uforandret, men i 33. runde kommer Jensen—Worsøe ut for en katastrofe mot Jonsgård—Vestad, Tønsberg og får bare 8 stikk i 5 kl. dobbelt hvor motparten ikke har utgang. Spillet resultat avhenger meget av utspillet og toppspill istedet for finesse i en sidefarve. Men da trønderne bare får 8 stikk mens de fleste andre er heldigere og får både 11 og 12 stikk ved en rekke bord, gir spillet ren bunn. Da det andre

spillet heller ikke er særlig godt ble det bare 28 poeng til trønderparet og dermed rykket Høie—Strøm kraftig fra, samtidig som både Hansen—Tenvik og Målø—Vegsund gikk forbi. Frem til 37. runde skjer det ingen vesentlige forskyvninger, men publikum opplever å se Høie—Strøm tape en runde mot Erling Andersen—Per Nielsen, Oslo med 106—18. 37. runde er formiddagens siste og nå er stillingen:

1. Erik Høie — Louis André Strøm, Stavanger	2777 poeng
2. Hansen — Tenvik, Tjølling	2679 »
3. Tore Jensen — Toralf Worsøe, Trondheim	2660 »
4. Aslaksen — Stang Wolf, Skien	2601 »
5. Målø — Vegsund, Ålesund	2583 »
6. Mjåland — Sivertsen, Sandnes	2547 »
7. Berge — Egeland, Kristiansand S	2545 »

Dette er samtlige par over 2500 poeng. (Middels 2294 poeng.)

Fredag ettermiddag:

Helt til 41 runde er stillingen mellom de tre beste uforandret, men Jensen—Worsøe tar stadig inn på teten og går etter 41. runde opp på

annenplassen etter en serie sterke runder. Jakten på Høie—Strøm fortsetter med uforandret styrke og i 44. runde overtar Jensen—Worsøe atter ledelsen:

1. Jensen — Worsøe, Trondheim	3283 poeng
2. Høie — Strøm, Stavanger	3266 »
3. Aslaksen—Stang Wolf, Skien	3099 »
4. Hansen — Tenvik, Tjølling	3068 »
5. Mjåland — Sivertsen, Sandnes	3043 »

Skienparet har lenge ligget og lurt i vannskorpen og har nå sikret seg en lovende tredjeplass, mens Mjåland—Sivertsen har ligget fast på sjetteplass inntil de i 43. runde gikk opp til femteplass.

Det skjer overhodet ingen forandring blandt de fem beste i de følgen-

de 6 rundene, men etter 51. runde går Aslaksen—Stang—Wolf forbi Høie—Strøm og Mjåland—Sivertsen forbi Hansen—Tenvik. Denne nye posisjon forblir uforandret frem til 55. runde hvor Høie—Strøm går opp på annenplass igjen.

1. Tore Jensen — Torolf Worsøe, Trondheim	4044	poeng
2. Erik Høie — Louis André Strøm, Stavanger	3872	»
3. Gunnar Aslaksen — Carl Stang Wolf, Skien	3855	»
4. Ivar Mjåland — Tor Sivertsen, Sandnes	3781	»
5. Sverre Hansen — Erling Tenvik, Tjølling	3724	»

Runde etter runde bringer ikke noensomhelst forskyvning i teten bortsett fra at Høie—Strøm og Aslaksen—Stang Wolf ligger helt likt etter 60. runde. I 61. runde går Skiensparet forbi og holder stillingen i turneringens 62. (nest siste) runde. Men i siste runde setter Høie—Strøm punktum med hele 102 poeng mot Skiensparets beskjedne 45 poeng og dermed tok stavangerne anenplassen.

Som man ser av de forskjellige stillingsoversikter har Osloparene stort sett glimret med sitt fravær i teten — og faktisk ikke vært med i kampen om førsteplassen. Hvis man finregner hver sesjon for seg, er det bare to Oslopar med blandt de tolv

beste både i første og annen sesjon, mens det er fire Oslopar blandt de tolv beste i tredje sesjon og fem Oslopar blandt de beste i femte sesjon. Selv om 8 av de 10 startende Oslopar plaserte seg i premierekken, er Osloinnsatsen mer beskjeden enn på mange år. Det viser en utjevning som det bare er all mulig grunn til å være fornøyd med.

Arne Hofstad behandler mestrenes innsats på annen plass i bladet og derfor skal vi her bare slå fast at det var et ytterst fortjent mesterskap som trønderne sikret seg. Høie Strøms annenplass var som man ser faktisk truet av Skien, men Høie—Strøms innsats i de senere års par-mesterskap er jo imponerende god.

PREMIERT:

1. Tore Jensen — Torolf Worsøe, Trondheim	4604	poeng
2. Erik Høie — Louis André Strøm, Stavanger	4454	»
3. Gunnar Aslaksen — Carl Stang Wolf, Skien	4432	»
4. Ivar Mjåland — Tor Sivertsen, Sandnes	4280	»
5. A. Grande — Arne Voll, Trondheim	4274	»
6. Erling Andersen — Per Nielsen, Oslo	4258	»
7. Sverre Hansen — Erling Tenvik, Tjølling	4253	»
8. Rolf Allgot — Sverre Allgot, Oslo	4258	»
9. Leif Christiansen — Leif Nielsen, Oslo	4196	»
10. Egil Opstad — Andre Skjelle, Sarpsborg	4194	»
11. S. Kristiansen — Kr. Larsen, Bøn	4167	»
12. Eric Gjerulff — Odd Ivarsson, Oslo	4166	»
13. Ole Arnstad — Ivar Haraldsen, Oslo	4145	»
14. Jens Magnussen-Andreas Schrøder-Nielsen, Oslo	4143	»
15. Gunnar Johansen — Odd Larsson, Oslo	4166	»
16. Svein Andreassen — Hans Bie, Stavanger	4122	»
17. Alfred Målø — Louis Vegsund, Ålesund	4098	»
18. Hans Helmen — J. Kjørnes, Hønefoss	4092	»
19. Thorgny Berge — Kjell Egeland, Kristiansand	4090	»
20. Ferenc Juszt — Olav Krosshavn, Oslo	4078	»
21. Nils Andersen — Erling Karlsen, Drammen	4075	»

UPREMIERTE:

22. Ivar Helness — Jon Helness, Bodø	4069	»
23. Eystein Kvam — Kåre Kvam, Søberg	4067	»
24. G. Kahrs — P. Kubon, Bergen	4061	»
25. Eyolf Hagen — Borger Lenth, Hamar	4024	»
26. Knutsen — Mathisen, Berlevåg	4015	»
27. Magnussen — Moe, Lillehammer	4007	»

Kragerø-cupen

Kragerø Bridgeklubbs barometer-turnering for 40 par arrangeres i Tangen Verfts store flotte velferds-sal 10. og 11. september 1960. Inn-kvartering på Skåtøroa Sommer-pensjonat og Central Hotell. Lørdag

aften arrangeres en hyggelig sam-menkomst for deltakerne. Påmel-delse skjer til Mindor Vågen, Kra-gerø, senest 27. august 1960, og ho-tellplass må bestilles samtidig.

28. Hans Giørtz — Johan Peterson, Ålesund	3987	»
29. Ola Buan — Mangfred Garberg, Fannrem	3981	»
30. Grønvold — Jacobsen, Vestby	3970	»
31. Malvik — Schjetne, Mo i Rana	3952	»
32. Alf Hellebø — Thv. Larsen, Bergen	3920	»
33. Kåre Solhjell — Thv. Thomassen, Molde	3915	»
34. Alfred Kolshus — John Kolshus, Leirsund	3912	»
35. Asbjørn Eriksen — H. Johannessen, Tromsø	3911	»
36. Florry Sandmark — Kåre Martinsen, Oslo	3886	»
37. Tvette — Tvette, Frosta	3881	»
38. P. H. Pedersen — H. Johannessen, Hamar	3868	»
39. Einar Sørensen — Aksel Theien, Oslo	3855	»
40. Rolf Hermansen — Sverre Larsen, Kristiansand	3848	»
41. Georg Ellefsen — Olav Olsen, Drammen	3785	»
42. Ottesen — Årtun, Gjøvik	3769	»
43. Øivind Gran — Emil Hagen, Kongsberg	3766	»
44. Ola Brøto — Karsten Berge, Gol	3732	»
45. Nils Ahlsen — Ole Haugstad, Fåberg	3719	»
46. P. Hansen — C. Karlsen, Ålesund	3680	»
47. Peder Berg — Halvdan Leinan, Alta	3679	»
47. Sverre Hadsel — Fritz Jacobsen, Melbu	3679	»
49. Anton Brynhildsvoll — Slette, Otta	3677	»
50. Gimse — Laudal, Bjørnevatn	3676	»
51. Åge Eriksen — Bjørn Østdahl, Notodden	3669	»
52. Ole Larsen — Harry Skjævestad, Arendal	3638	»
53. Arne Smestad — Ole Smestad, Lillestrøm	3635	»
54. E. Tallaksrud — Kåre Rotvik, Namsos	3624	»
55. Asbjørn Haugjord — Harry Leinan, Alta	3622	»
56. Hegland — Vatle, Odda	3606	»
57. T. Johansen — L. Rasmussen, Mehamn	3568	»
58. E. Holte — F. Nilssen, Harstad	3555	»
59. Olaf Aune — Holtan, Steinkjer	3541	»
60. Kjell Jonsgård — Arne Vestad, Tønsberg	3524	»
61. Krogh — Lindberg, Arendal	3517	»
62. R. W. Andresen — S. Klingenberg, Sogndal	3467	»
63. N. Buchholt — O. Lingjerde, Koppang	3228	»
64. Kaspar Høgevoid — Øvstedal, Vågåmo	3011	»

TUR EN TIL OG NERINGEN I! IN 1960

Da en smilende filippiner på «lastelig» engelsk avla den olympiske eden i Torino, foresvevet det ham neppe noe om forskjell på bridgeamatører og profesjonelle.

For sjelden har vel et mesterskap vært så spekket med profesjonelle som denne 1. bridgeolympiade i den historiske tidsregning. Og da ser vi enda *helt* bort fra amerikaneren Crawford, som på en times tid vant den nette sum av ca. kr. 150 000 norske kroner ved rouletten!

Det har nok vært dyrt for amerikanerne å komme hjem igjen «bare» som nr. 3, 4 og 5, for det påstås at deres bøker ville kunne selges i langt større opplag, hvis det på tilfellet hadde kunne stå «*Olympiske vinner 1960*».

Vi andre ville vært mer enn stolte av en 3., 4. eller 5. plass. Og da halvparten av de innledende runder var avvirket, ville nok også amerikanerne vært tilfreds med det resultat som de oppnådde til slutt. For på det tidspunkt så det uhyggelig ut at ingen av deres lag skulle kunne klare å kvalifisere seg til finalen. Men det var riktig bra at de allikevel fikk med 3 lag i finalen, for det ga den interessante kamp mellom den gamle og den nye verden.

HVORDAN VIRKET AMERIKANERNE,

er det mange som har spurt. Men ikke deres nervøsitet for ikke å gjøre det *godt nok*, fikk dem til å virke mere reservert, enn de i virkeligheten var. Samtidig følte de seg på forhånd utenfor det europeiske brorskap, hvor alle kjenner hverandre og de fleste er venner. Helt kom de aldri inn i dette brorskapet, og det var deres egen skyld. Men de

vant ved nærmere bekjentskap, om enn ikke i kortspillet!

Parene *Allinger—Mathe, Schenken—Ogust og Becker—Kay* ga inntrykk av å være de beste. De andre parene var ikke av deres klasse, selv om de var blendende individualister. Selv unnskylder amerikanerne seg bl. a. med at flere av deres beste spillere bor flere tusen kilometer fra sin makker, slik at det ikke blir tilstrekkelig anledning til trening. Men den unnskyldningen duer ikke fordi den deklarerer resten av U.S.A. spillerne som har sin makker i nærheten.

Nei — sannheten er nok den at toppen av europeiske bridge er langt bedre og langt mer solid, særlig i meldinger og motspill, enn U.S.A. Spesielt amerikanernes slemteknikk (eller mangel på samme) og manglende motspillteknikk (ingen fordelingssignaler eller mangelfulle sådanne) virket katastrofalt. Det er ingen tvil om at amerikanerne idag heller ikke har den europeiske pøngskala i blodet, men stadig foretrekker robberbrige og den dermed beslektede totalscore.

Men en bridgeolympiade er også annet enn bridge — gud ske lov for det! Alene det å se alle disse koryféene, som man nå i mange år har hørt og lest om. Det var virkelig sant — *Rapee* med de mørke solbriller lignet seg selv — *Tobias Stone* med den uheldige Como-tur lignet ikke mer seg selv, men oppførte seg kort og godt som et dannet menneske.

Amerikanerne spurte og spurte i en uendelighet om meldingers betydning. I mange tilfelle var det opplagt en taktikk for å slå motstanderne ut av rytmen — spesielt virket det slik når *Grieve, Rubin* og

Jacoby blandet seg i meldingenes betydning.

Englenderne forekommer meg å være lekenes moralske vinnere, fordi de brøt isen for Frankrike og amerikanerne ved å nedbryte italienernes moral i den første av finalekampene ved mesterlig spill.

ER ITALIENERNE SVAKERE ENN FØR?

Det får De anledning til å bedømme selv — i august måned. Men la det straks være sagt at så godt som de spilte mot England og mot Goren's lag i finalen, var de *minst* på høyden av det beste de hittil har prestert. Og snakket om at de to «reserver» *Manca* og *Bianchi* er svakere enn de tidligere lagkameratene *d'Alelio* og *Siniscalco* tror jeg ikke holder stikk. Glem ikke at *Manca* er opphavsmannen til deres berømte «*Roman Club*».

Gled Dem til gjensynet med italienerne og med Deres dyktige lagleder *Perroux*, som de sandelig savnet da han ble syk i de siste olympiadagene.

VI SAVNET IKKE NORDMENNENE DER NEDE

for vi hadde jo både *Halle* og frue, *Randi Herseth, N. M. Nielsen* og *Johannes Brun*, men allikevel... det hadde nå vært ganske hyggelig med et norsk lag både i dameklassen og i den åpne klassen. Danmark skulle heller ikke hatt noen lag med, men fikk allikevel to lag tilslutt, og det var vi svært glade for.

En av mine medarbeidere har laget en fingert samtale bl. a. med *Halle* om Torino, og i den spør han *Halle*:

— Hvorfor kom ikke Norge med i Olympiaden?

— Jo, svarte *Halle*, vi hadde valget mellom å sende et lag uten kaptein eller en kaptein uten lag. Jeg gikk varmt inn for det siste, og mine synspunkter seiret.

Vi oppfattet det spøkefullt. Derimot var vi stolte da *Halle* uten noen form for konkurranse ble kåret til formann for «The International

Bridge Press Association.» Vi vet at EBL og WBF vil ha respekt for ham og vi pressefolk gleder oss til i fremtiden å se de synlige tegn på den respekt.

REISEN FRAM OG TILBAKE

ble i år foretatt i bil. William Herseth og Svend Carstensen's fjorårsbiltur til Palermo hadde gitt mer smak, og Svend Åge Christensen og jeg kjørte sammen med Carstensen den lange og deilige tur.

Like syd for Brenner-passet streiket bilen. Det ga oss et ufrivillig opphold på 24 timer, før motoren igjen var arbeidsvillig. Replikkvekselen da bilen stoppet i den lille byen Grosensass kan De gjerne få på fallrepet.

Bilens eier Svend Åge Christensen sier idet bilmotoren stønner som verst.

— Her får vi stanse, her har det vært andre kjendte skandinaver før oss.

Vi andre: ???

— Her bodde jo nordmannen Henrik Ibsen.

— Vi andre: ??? Når ??

Men da smilte Svend Åge Christensen i sitt manglende skjegg, trillet bilen forsiktig rundt noen hjørner og presenterte oss for en stor tavle på et av husene hvor det ganske riktig sto med store bokstaver at her hadde Henrik Ibsen bodd.

Vi kikket litt forbauset på tavlen da Svend Carstensen løste situasjonen med sin muntre replikk:

— Se heller å finne et annet hus hvor det er plass til en tredobbelt så stor tavle så senere slekter kan se hvor vi bodde da vi var i Grossensass!

Neste dag gikk det hjemover i ekspressfart og vi nådde akkurat tilbake til den danske vår, som kanskje ligner den tyske, sveitsiske, østerrikske og italienske, men allikevel er noe ganske annet.

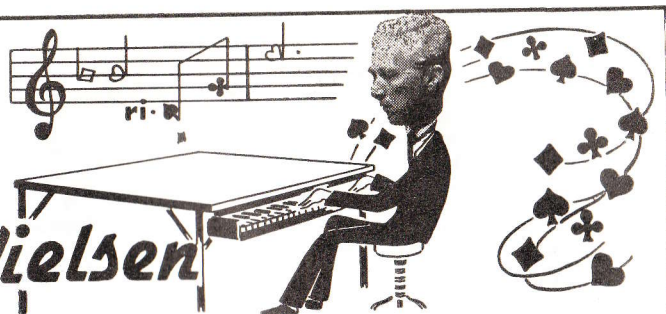
Og så er det bridgeolympiade (den annen) i USA i 1964 og EM i Torquay i England i 1961 og NM i Kjø-

Forts. s. 178.

SPILL

MED

Leif Nielsen

Spill fra N.M.-finalen

At denne finalen ville bli jevn var vel alle enige om. Det ble også, selvom det må sies at Sinsens mesterskap var fortjent, særlig p.g.a. lagets jevne og solide meldinger. Imidlertid behøves bare en «riktig» finesse av K.N.A.-damene i en lille slem mot Sinsen for at mesterskapet går til Stavanger. Her er spillet:

♠ 6 2
♥ 8 7 3
♦ D Kn 10 8 6 2
♣ 3 2

♠ Kn 9 4
♥ Kn 10
6 5
♦ 4
♣ K Kn 10
7 6

N	
V	Ø
	S

♠ E 10 8 7 3
♥ 2
♦ K 9 5 3
♣ D 9 8

♠ K D 5
♥ E K D
9 4
♦ E 7
♣ E 5 4

Mens Sinsen stoppet i 4 hj. gikk damene videre til 6, spillet avhenger jo av kløverdame, og den ble altså plasert hos Nord. Det pussige er at det forøvrig bare var Stavanger og Astra som meldte denne slemmen, disse lag spilte mot hverandre, og begge fikk sin kontrakt.

K.N.A.-damene hadde forresten sjangse til å gjøre *virkelig* furore, hadde de unngått 2-to dårlige spill

mot Stavanger (som de tapte mot med 9 poeng) ville de ha vunnet denne kampen, og isteden for sin 5. plass ville de ha gått opp til topps og blitt norgesmestere!!, så lite skulle det altså til å omkalfatre hele rekkefølgen. Slike teorier kan man selvfølgelig svært ofte lage etter en turnering, men det viser i hvertfall hvor viktig hvert eneste spill er, når nivået er jevnt.

Så går vi over til en del spill som ga forskjellige resultater ved de forskjellige bord:

♠ Kn 7 5 4 2
♥ E 8
♦ E D 10 6
♣ K 4

♠ 6
♥ Kn 10 5
3 2
♦ Kn 8 4
3 2
♣ E 9

N	
V	Ø
	S

♠ E K D
8 3
♥ K 9 6 4
♦ K
♣ 8 5 3

♠ 10 9
♥ D 7
♦ 9 7 5
♣ D Kn 10 7 6 2

Øst var giver, og Ø/V i faresonen. Kontraktene var fra 1 spar til 4 hjerter. Det er bare den siste kontrakten som er interessant, de 3 parene som meldte 4 hjerter fikk sin kontrakt, tiltross for at minst 2 av dem tidlig i spillet trumfet en

gang, og valgte feil variant, men da i skal jo spilleren gå bet, idet Syd, etter kløverutspill og 2 ganger sparspill, kan se at kontrakten ikke kan vinnes uten at ruterfargen blir etablert, og det blir den ikke hvis mere trumf spilles, makker *må* jo ha hjerteress.

I neste spill var selvfølgelig alle enige om å spille hjerterkontrakt (unntagen ved et bord, hvor det ble pass rundt), 5 av parene meldte utgang, men stikkantallet var meget forskjellig, fra 8-11 stikk. Hvis spillet er hos syd blir det lett 11 stikk, hvis det blir spilt 2 ganger spar. Ved vårt bord var det imidlertid Nord som fikk kontrakten på 4 hjerter, og det ble ikke vellykket da øst spilte ut ru. K. og knekt, så en stjeling, spar til esset og enda en ruter, som sikret Ø/V 2 trumfstikk, og dermed 2 beters.

Her er spillet:

♠ 7 6 5 3 2
♥ E D 8 3
♦ D 9 8
♣ 8

♠ E Kn 8
♥ K
♦ E 10 5
4 2
♣ 9 7 6 2

N	
V	Ø
	S

♠ D 10 9 4
♥ Kn 7 5
♦ K Kn
♣ 10 5 4 3

♠ K
♥ 10 9 6 4 2
♦ 7 6 3
♣ E K D Kn

En hardt meldt 4 hjerter var denne:

♠ 10 7 4 2
♥ E K 6
♦ Kn 7 6 3
♣ 9 6

♠ E 8
♥ Kn 10 9
8 3
♦ E D 10
8 5
♣ 4

N	
V	Ø
	S

♠ D Kn 3
♥ 7 5 2
♦ K 2
♣ E 10 8
5 3

♠ K 9 6 5
♥ D 4
♦ 9 4
♣ K D Kn 7 2

Ved et bord ble det passet rundt, ved 3 bord ble det forsiktig stanset

2 hjerter mens de 4 andre par meldte 4 hjerter, alle fikk 10 stikk, og det er ikke så rart, da sparfinessen holder, det eneste som betes kontrakten er en liten trumf fra E, K, 6. Kommer kløver 9 ut, er spilleanlegget ganske interessant. Jeg mener at det er riktig å prøve å trumfe 2 (ikke 3) ganger, det går ofte bra, når de 3 topphonnører er ute. I dette tilfelle kunne syd ha stukket den lille hjerter med damen og spilt mer trumf, men det er ikke så lett, særlig her, hvor det ser ut til at han eventuelt kan få stikk for sin dame ved overtruffing av ruter. Ved vårt bord fikk altså nord for sin hjerterkonge, etter noen betenkning fortsatte han med kløver, den ble stukket med trumf, og når nå hjerterknekt følger fra vest har nord det virkelige vrient, det ser mest ut for at ham som om vest vil forsøke å lure til seg et trumfstikk før ruterfargen røres. Han stakk derfor med hjerterkonge, da hjerterdame falt gjorde han det eneste riktige, han fortsatte med trumf, men nå var det lett for vest, særlig etterat ennå en kløver ble stjålet og nord viste renons, det var tydelig at nord hadde ruterlengden, han fikk for ruterknekt, men måtte så spille spar, heldigvis for ham selv hadde han ikke spar-kongen.

Her er et spill, som var absolutt helt likt ved alle 8 bord, men det behøvde det ikke ha vært.

♠ E 3
♥ D 2
♦ E D 4 2
♣ D 9 8 7 3

♠ D 10 9
8 4 2
♥ E Kn
♦ K Kn
10 7
♣ E

N	
V	Ø
	S

♠ K Kn 5
♥ 10 7 6 5 4
♦ 9 6 3
♣ K Kn

♠ 7 6
♥ K 9 8 3
♦ 8 5
♣ 10 6 5 4 2

Kontrakten var rimeligvis 4 spar ved alle bord, og alle fikk 10 stikk,

var ikke den eneste som kom ut på «jyngende» grunn mot brødrene Knut og Sven Jynge.

♠ 8 7
 ♥ D 10 7 6
 ♦ Kn 8 7 5
 ♣ 9 7 4

♠ K Kn 2
 ♥ K 8 4
 ♦ 9
 ♣ E K D 8
 6 5

♠ 10 4
 ♥ E Kn 9 5
 ♦ K D 10 4
 ♣ Kn 10 2

♠ E D 9 6 5 3
 ♥ 3 2
 ♦ E 6 3 2
 ♣ 3

Tvillingbrødrene satt Vest-Øst mot Harry Carlsen (Nord) og Rolf Syvertsen (Syd). Meldeteknikken var i orden:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 sp.	Dobl.	pass
2 sp.	pass	3 gr.	pass

Carlsen startet med spar 8 og Østs spar 10 ble dekket med Syds Dame. Knut Jynge fikk stikket for spar Kongen og spilte straks ruter til bordets Konge. Vi kan godt forstå at Syvertsen lasjerte for ikke å ødelegge inntaket til sparfargen Spar 4 fra bordet og Syvertsen brukte spar 9. Jynge fikk stikket for spar Knekten, og fortsatte med kløver til «bunns». Carlsen kastet fra seg hjerter 6 under kløverspillingen, og fortsettelsen ble hjerter Konge og saks med Knekten. Resultat 13 stikk mot 2 Ess i en grandkontrakt, ikke dagligdags kost i bridgelen.

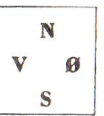
I neste spill hadde Svenøe fra Astra god gli både i meldinger og spill.

♠ E x x x
 ♥ E K Kn x x
 ♦ 9 x
 ♣ E K

♠ K D Kn
 x x x
 ♥ x
 ♦ Kn x x x
 ♣ x x

♠ x x x
 ♥ E
 ♦ E
 ♣ D Kn 10
 x x x

♠ —
 ♥ D 10 x x x
 ♦ D Kn 10 x x x
 ♣ x x

Meldingene gikk uten nøling:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 sp.	Dobl.
pass	4 hj.	pass	6 hj.

Vests utspilte spar Konge ble trumfet hos Syd, og ruter Damen i neste stikk var fellen som den arme Vest skulle gå i med åpne øyne. Han ville ikke la seg «lure» av den gode Svenøe — ruter Kongen kom frem, og dermed var det gjort.

Det er ingen som kommer på premielisten i en parturnering uten god gli, og Dørumsgård har heller ingen grunn til å beklage seg i nedestående spill:

♠ 10 9 8 x
 ♥ E K D Kn 9
 ♦ x
 ♣ E x x

♠ E K D
 ♥ 10 8 x
 ♦ E x x x
 ♣ K x x

Dørumsgård hadde havnet i 6 grand. Han fikk liten spar i utspill fra Vest. Spar 10 måtte forsøkes på bordet, og Øst dekket pliktoppfyllende med Knekten. Det var som å få kaffe og smørbrød på sengen.

Mattis Mathiesen og Rolf Heggem (ex Akademisk, Oslo) spilte Efos og meldte seg frem til 6 hjerter på de samme kortene.

Syd	Nord
1 gr.	2 kl.
2 ru.	3 ru.
3 gr.	4 ru.
4 hj.	4 gr.
5 sp.	6 hj.

(Stayman i Efos)

2 ru. viser 16/17 p. — benekter edel fire-kortfarge. 3 ruter spør etter sisen i spar og hjerter. Øst doblet 3 ruter hvilket er uten betydning for svarene.

3 gr. viser 3—3 fordeling i edle farger. 4 ru. er overføring til hjerter. Romersk Blackwood.
 5 sp. viser to ulike Ess.

Ringshaugcupen

Annen pinsedag hadde de 3 Tønsbergklubbene Avant — Grand Coup og Tønsberg Bridgeklubb invitert til en strålende hyggelig Ringshaugcup med deltagelse av en rekke kjente par fra Vestfold og nærliggende kretser. Henry Carlsen var turneringens glimrende organisator og regnskapsstaben under Arne Gaa-

seruds ledelse fortjener spesiell honnør. Det er forresten de samme karer som i år får ledelsen av Havnaucupen var faktisk litt av en generalprøve for den nye ledelsen og deres assistenter og på bakgrunn av det glimrende arrangement er det ingen tvil om at årets Havnaturnering vil bli en suksess.

Premielisten ble:

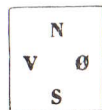
1. Whall—Bakke Nielsen, Åsgårdsstrand 697 p.
2. Knut With—Kjell Kristensen, Kragerø 675 p.
3. Andersen—Hansen, Sandefjord 664 p.

Heggem ble spiller som Syd og fikk som Dørumsgård utspill i spar. Øst ved dette bordet var imidlertid gjerrigere og det var ingen spar Knekt i første stikk. Heggem kunne sin bridge, og la det hele elegant opp etter oppskriften for reverse dummy. Ruter Ess i annet stikk og liten ruter til hjerter Ess. Hjerter 9 til Syds tier, og ny ruter ble stjålet med hjerter Kongen. Siste ruter ble trumfet med hjerter Knekten, og kløver Kongen ga Syd det siste innkomst. Hjerter 8 fjernet motpartens siste trumf (3—2), og det var ikke mer enn et kløverstikk å få for motparten til sist.

Så skal vi se på noen av spillernes meldeteknikk.

♠ E 9
 ♥ Kn
 ♦ 10 9 8 7 2
 ♣ Kn 10 9 8 5

♠ x x
 ♥ E K 10 9 7
 ♦ E 6
 ♣ K 8 4 3

Vinnerparet Riise-Nygaard (Akademisk) i aksjon med sistnevnte som Øst.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj.	1 sp.	pass	2 sp.
pass	pass	2 gr.	3 sp.
4 kl.	pass	pass	4 sp.
Dobl.	pass	pass	pass

Resultat 2 doblete bet.

Videre har vi en pent meldt slem av fjorårets vinnere Peersen—Hovde Paret melder etter Efos.

♠ E 7 6 4 3
 ♥ ingen
 ♦ E Kn 10
 8 x x
 ♣ x x

♠ x
 ♥ E Kn 10 9
 ♦ D 7 x x
 ♣ K Kn 9 x

Øst	Vest
2 ru.	2 hj.
2 sp.	4 gr.
5 ru.	6 ru.

Vi gjør oppmerksom på at Syd doblet 2 spar som viser Østs korteste farge. Med singel spar og tre fire-kortfarger melder Peersen slemmen.

Ved en misforståelse fikk vi et spill søndag fra lørdagens runder. Dette spill skapte en del forviklinger, men alt ble tatt med godt humør av spillerne og de dyktige arrangører hadde snart ordnet opp i historien. Et lite intermesso fikk vi ved brødrene Jynges bord. Brødrene havnet i nøyaktig samme kontrakt både lørdag og søndag. Det var en lilleleslem med samme bror som spiller. Lørdagens resultat var en bet, og planen søndag førte frem til det samme spill. Hans bror kjente imidlertid igjen spillet da dette var på det nærmeste avsluttet søndag, og spurte ganske rolig om han ikke hadde lært noe av lørdagens feil anlagte spilleplan. Denne cring gikk for seg i meget pene og sømmelige former.

4. Sæther—Myhrer, Oslo 659 p.
 5. Randi Herseth—Ingrid Farup, Oslo 656 p.
 6. Schrøder—Nielsen—Bråthen, Oslo 652 p.
 7. Flaaten—Flaaten, Ramnes 645 p.
 Middelscore: 600 p.

♠ 10 7 4
 ♥ E 8 4
 ♦ 4 2
 ♣ D Kn 6 4 3

♠ E 6 3
 ♥ K D 9 5 3
 ♦ K D 10
 ♣ 7 5

N	
V	Ø
	S

♠ D 9 8 2
 ♥ 6 2
 ♦ Kn 7 3
 ♣ 10 9 8 2

♠ K Kn 5
 ♥ Kn 10 7
 ♦ E 9 8 6 5
 ♣ E K

Ved et av bordene gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
—	—	1 gr.	—
2 gr.	—	3 gr.	—

Og her ble det bet.

— Umulig, 3 grand er jo opplagt, sa Ingrid Farup da hun sammenlignet sin score med resultatet ved dette bordet.

— Ikke mot Kjell Kristensen, fikk hun til svar.

— Hva kom ut?

— Hjerter.

— Ja, men da står jo 3 grand ved å lasjere første hjerterutspill.

— Nei, spilleren lasjerte første hjerterutspill, men han gikk bet alikevel.

— ? ? ?

— Kjell Kristensen startet nemlig med hj. K. Den fikk han beholde. Men nå fortsatte han med hj. D.

— Deschappelles Coup, smilte hans gode makker, oppgaveløseren og bridgeforfatteren Knut With fornøyd.

— Nei, mot så godt motspill står ikke 3 grand, sa Ingrid Farup. Og det hadde hun hjerterlig rett i. Det er nemlig den eneste betvariant som finnes. Først honnørutspill fra hjertargen — deretter Deschappelles Coup. Inspirert motspill. Vi løfter på hatten for Kristensen.

Årets Ringshaugsmodell av en hånd så slik ut:

♠ K
 ♥ E K D
 ♦ E 10 9 4
 ♣ E K D 9 2

Makker åpner med pass, annen hånd starter med svak 2 sparåpning og så er det Dem.

De dobler, ikke sant.

Nestemann melder 3 spar og Deres makker 4 hjerter. Nå er problemet. De kan vente spar ut. Annen spar må De stjele med hj. D. Vil De etter dette spille 4 eller 6 hjerter?

Mens De tenker over dette skal De få meldingsforløpet ved et av de adre bordene. Der åpnet makker med 3 hjerter! Nå har De ingen andre problem enn å undersøke om det er 6 eller 7 hjerter i kortene. For 3-åpneren kan jo tenkes å ha sp. E og 7—8 hjerter. Men tror De makker vil svare på 4 grand, hvis De prøver denne veien. Vel svarhånden ved det bordet sa 4 grand og nå plasserer vi Dem i åpnerens stol.

Han hadde:

♠ 9 3
 ♥ Kn 9 8 6 5 4 3
 ♦ 5 3
 ♣ 8 3

og sa slett ikke pass men svarte korrekt 5 kl. hvoretter den riktige kontrakt 6 hj. var barnemat å komme frem til.

1 par nådde ikke utgang, men stanset i 3 hj. 1 par meldte 4 og og 1 par 5 hj., mens 2 bord stampet i henholdsvis 4 og 5 spar. Alle de øvrige meldte slemmen.

Psykiske meldinger forekommer alltid i parturneringer. Av og til med og av og til uten suksess.

Hvo ville De spille utmot 3 grand etter følgende meldingsforløp:

Nord	Syd
1 ru.	1 hj.
3 gr.	pass

Forts. side 177

Karl Svendsen:

Som tilskuer i NM

på Gjøvik

♣ ♦ ♥ ♠

♣ ♦ ♥ ♠

Under et kort Gjøviksbesøk fikk jeg anledning til å følge noen runder av Norgesmesterskapet for lag. På anmodning av redaktøren skal jeg referere noen av de interessanteste godbitene jeg fikk se.

ET UTSPILLSPROBLEM

I kampen mellom Astra og Stavanger satt Chr. Mathiesen Vest med disse kort:

♠ E 9 8 5 4 2
 ♥ D 9
 ♦ 10 6
 ♣ Kn 7 2

Meldingene var gått:
 Mathiesen Roth

	Schrøder	Øst	Magnussen
Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 hj.
1 sp.	1 gr.	pass	4 hj.

Mathiesen spilte ut sp. 4. Og her er hele spillet:

♠ D 10 6
 ♥ 7 6 5
 ♦ 8 5 4 3
 ♣ K D 6

♠ E 9 8
 5 4 2
 ♥ D 9
 ♦ 10 6
 ♣ Kn 7 2

N	
V	Ø
	S

♠ K 7
 ♥ Kn 8
 ♦ D Kn 7 2
 ♣ E 10 8
 4 3

♠ Kn 3
 ♥ E K 10 4 3 2
 ♦ E K 9
 ♣ 9 5

Jan Roth stakk med sp. K og returnerte sp. 7. På tredje sparspill satte Roth i hj. Kn og dermed ble

Mathiesens trumf dame godspilt. Da Magnussen måtte avgi både ruterstikk og kløverstikk ble det 2 bet.

I det lukkede rummet stanset stavangerne i 3 hjerter og fikk 10 stikk. Hvorledes det skjedde vet jeg ikke.

SORGEN OG GLEDEN DE VANDRER TILHOPE

De to spillene jeg nå refererer kom direkte etter hverandre. I den avgjørende kampen mellom Sinsen og Stavanger hadde Sinsen tatt ledelsen med 25—9 i første runde, og det som leserne nå får se, må en se som stavangerens intense forsøk på å snu kampen!

♠ Kn 8 6 2
 ♥ 9 4
 ♦ D 8 6
 ♣ Kn 9 6 4

♠ E 7 4
 ♥ 6 2
 ♦ E Kn
 ♣ E K D 10
 3 2

N	
V	Ø
	S

♠ 10 9 3
 ♥ E K 10
 8 5
 ♦ K 7 2
 ♣ 8 7

♠ K D 5
 ♥ D Kn 7 3
 ♦ 10 9 5 4 3
 ♣ 5

Først optimistene fra Stavanger:
 Vest Nord Øst Syd
 Larsson Johansen

Mathiesen	Roth	
2 kl.	pass	2 hj.
3 gr.	pass	4 gr.
5 sp.	pass	5 gr.
6 gr.	pass	7 gr!

Stavangerens humørfylde friskusmeldinger kunne jo få det til å gå litt surr for noen og hver. Gunnar Johan-

sen som satt Syd glemte i farten bort at det var Vest som hadde meldt grand først og spilte derfor ut sp. K. Det var jo et opplagt utspillkort fra hans hånd mot storeslem i grand.

Turneringsleder ble tilkalt, Mathiesen valgte å forby utspill i spar.

Odd Larsson spilte så ut hj. 9. Mathiesen husket kanskje italienernes omdiskuterte spill fra EM i Venedig hvor italieneren i en slem mot Halle tok dobbeltfinesse i kløver og vant sin slem. Utenom hjerterfarven kan Mathiesen ikke få mer enn 10 stikk selv om ruterfinessen holder. Altså satset han for fullt og tok hj. 10. Som hjerter sitter betød det bet i første stikk. Da heller ikke kløveren satt rundt, prøvet Mathiesen om hjerterne satt 3—3, men heller ikke det holdt. Da oppga selv Mathiesen ethvert håp og skyntet seg å redde de to toppstikkene i ruter. Han prøvet seg ikke på ruterfinessen, men la ganske flott opp og sa til Sinsenspillerne: Vørsågod — resten er deres. Og resten var tilsammen 4 bet. Og glade smil i Sinsenleiren.

Ved det andre bordet satt litt mer beskjedne spillere: Eide — Skaug. Der gikk det pent og rolig:

Eide	Skaug
Vest	Øst
1 gr.	2 kl.
2 gr.	3 hj.
3 gr.	

med 9 stikk etter sparutspill.

Men tro bare ikke at stavangerne tapte motet! Neste spill var nemlig dette:

♠ D 10 6 4 3 2		♠ K Kn
♥ 9 7 2		♥ E 3
♦ Kn 8 7 2		♦ 6 4
♣ —		♣ D 10 9
		♣ 8 7 5 4

♠ E 5		♠ K Kn
♥ Kn 10 8 4		♥ E 3
♦ D 5		♦ 6 4
♣ E K Kn		♣ D 10 9
6 3		♣ 8 7 5 4

N	
V	Ø
	S

♠ 9 8 7	
♥ K D 6 5	
♦ E K 10 9 3	
♣ 2	

Øst	Syd	Vest	Nord
Roth	Johansen	Mathiesen	Larsson
pass	1 ru.	dobl.	1 sp.
3 kl.	pass	3 gr.	pass rundt

Ru. 2 ut fra Nord. Gunnar Johansen stakk straks opp med ru. E og returnerte ru. 3. Det ga Mathiesen sticket for ru. D og han nølte ikke med å ta sine 11 stikk! Og nå var det stavangerens tur til å smile bredt.

Alle trodde da dette måtte være to spill som «utlignet» hverandre, men i lukket rum gikk det omtrent slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
Skaug	Strøm	Eide	Høie
pass	1 hj.	2 kl.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

3 gr. fra Øst er naturligvis basert på å få hjerterutspill for så å ta 7 kløverstikk og håpe det beste. Men Nb! her var ikke ruter meldt! Strøm spilte ut ruter, og kan jo ikke kritiseres for å velge ru. 10 som utspillsskort. Skaug satte i damen som eneste sjanse! Den holdt, og spillet var uavgjort!

FORSKJELLEN PÅ PAR OG LAGSTIL

Det ene av de foregående spill illustrerer ganske meget av forskjellen på Sinsens solide lagstil og stavangerens sjansebetonte parstil. Men forskjellen kom enda bedre frem i følgende spill hvor alle uten Ognald meldte lilleslem i hjerter, men hvor resultatet ved 3 bord ble 13 stikk. Jeg så spillet ved Sinsen—Narvik-bordet.

♠ E 8 6 2		♠ K D Kn
♥ E 6 4		♥ 5 3
♦ E D Kn 3 2		♦ 10 8 7
♣ 5		♦ 9 7
		♣ Kn 7 2

♠ 10 9 4		♠ K D Kn
♥ 5		♥ 5 3
♦ K 6 5 4		♦ 10 8 7
♣ K 10 9 6 4		♦ 9 7
		♣ Kn 7 2

N	
V	Ø
	S

♠ 7	
♥ K D Kn 9 3 2	
♦ 10 8	
♣ E D 8 3	

Gunnar Johansen

Utspill ru. 4.

Uten å blunke stakk Gunnar med ruter ess. Selvfølgelig vil de fleste si. Han kan da ikke risikere at ru. 4 er singel og gå bet ved å ta finessen.

Hadde spillet forekommet i en parturnering er problemet et ganske annet. Hvor mange spiller ikke der på topp, lar utspillet løpe og hvis hellet er med en, holder finessen. Da får vi et knakende morsomt spill. Vi har råd til å trumfe 1 gang og tar hj. K. Så kl. E og kløverstjeling med hj. 6. Sp. E og sp. 2 til stjeling. Kl. 8 stjeles med hj. E! Sp. 6 stjeles på hånd og nå tar vi alle hjerterstikkene. Før siste hjerter spilles er stillingen:

♠ —		♠ K D
♥ —		♥ —
♦ E D Kn		♦ 9
♣ —		♣ —

N	
V	Ø
	S

♠ —	
♥ 2	
♦ 8	
♣ D	

Allerede på dette tidspunkt er Vest skvist. Og når hj. 2 kommer må han kaste slik at sluttspillet overhodet ikke byr på noe problem for Syd.

Gunnar Johansen spilte i den sikre lagstilen som ga Sinsen mesterskapet. Men han tapte 1 poeng på dette spillet. For ved det andre bordet, hvor jeg ikke kjenner utspillet, ble resultatet 13 stikk i 6 hj.

Slemmen ble som nevnt meldt ved alle bord unntatt et: Det var Ognald som nøyet seg med 4 hj. etter følgende meldinger:

Nord	Syd
1 ru.	2 hj.
2 sp.	3 kl.
4 hj.	pass

Svakt meldt av fjorårets Norgesmestre og 6 lett-tjente poeng til Skien.

PASIENTEN DØDE, MEN FEBEREN FORLOT HAM

Et annet spill fra kampen mellom Sinsen og Narvik reiste ganske stor diskusjon om spillemåten. Problemet var: Toppe eller knipe i sluttspillet og mange var ikke enige med Odd Larsson som fikk problemet ved bordet.

♠ K 2		♠ D 10 6 4
♥ D 10		♥ Kn 8 7
♦ Kn 9 3		♦ K 10 2
♣ E K Kn 8 6 2		♣ 9 4 3

♠ E 9 8 7 5		♠ D 10 6 4
♥ E 9 6 4		♥ Kn 8 7
♦ 7 6		♦ K 10 2
♣ 10 5		♣ 9 4 3

N	
V	Ø
	S

♠ Kn 3	
♥ K 5 3 2	
♦ E D 8 5 4	
♣ D 7	

Alle var i faresonen og meldingen gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	1 sp.	2 kl.	pass
2 ru.	pass	3 gr.	

Utspill sp. 4 som Vest stakk med esset og returnerte sp. 7. Øst avblokkerte korrekt med sp. 10!

Nå tok Larsson 6 runder kløver og stillingen når siste kløver spiltes var denne:

♠ —		♠ 4
♥ D 10		♥ Kn 8
♦ Kn 9 3		♦ K 10 2
♣ 2		♣ —

♠ 9 8 5		♠ 4
♥ E		♥ Kn 8
♦ 7 6		♦ K 10 2
♣ —		♣ —

N	
V	Ø
	S

♠ —	
♥ K	
♦ E D 8 5 4	
♣ —	

Øst la hj. 8, Syd ru. 4 og Vest tok seg en lang tenkpause. Kaster han

spar, blir han innspilt på hj. E og spillet står uansett hvem som har ru. K. Resultatet var at han kastet ru. 6.

Larsson har full telling på Vests hånd. Han vet at Vest har 3 spar. For sin melding i faresonen må han ha hj. E og så har han altså 1 ruter igjen. I betraktning av Vests melding — han bør ha ru. K for å melde i faresonen — toppet han ruterfarven og gikk bet.

Jeg mener at Larsson besto sin prøve og spilte på beste sjanse ved å toppe ruterfarven. Men det var mange slett ikke enig i.

SKULLE SPILLET VÆRT VUNNET?

Det er alltid mye lettere å se på enn å spille selv. Det vet alle. Så når jeg tar frem de to siste spillene, er det ikke for å kritisere spillerne, men fordi spillene er så instruktive at det kan ha sin interesse å se hvilke sjanser de byr på:

♠ K Kn 6 5 4 3		♠ 2
♥ 4		♥ D 9 7 3
♦ E 10 8 2		♦ D 7 5 4
♣ K 9		♣ 8 6 5 3

♠ D 10 7		♠ 2
♥ K 8 5 2		♥ D 9 7 3
♦ 3		♦ D 7 5 4
♣ Kn 10 7		♣ 8 6 5 3
4 2		

♠ E 9 8		♠ —
♥ E Kn 10 6		♥ D 9
♦ K Kn 9 6		♦ D 5 4
♣ E D		♣ —

3 par meldte 6 spar og 5 par meldte 6 grand. Det var tydelig at grand-spillerne ville ha kontrakten på Syds hånd for å beskytte seg mot kløverutspill.

At singel trumf er et dårlig utspill mot slem er en gammel kjent regel. Der hvor Ivær Haraldsen, Golia spilte 6 spar som Nord, kom sp. 2 ut og den Østspilleren har nok nå lært at det lønner seg å holde seg til klassikerne. Da Haraldsen også knep ru. D riktig, fikk han 13 stikk.

Odd Larsson fikk ruterspill i 6 spar. Som følge av dette, spilte han safe på trumfen og garderte seg mot 4—0 sits ved å trekke sp. K

først. Atter et typisk eksempel på Sinsens sunne lagstil.

Jeg så også spillet ved Astra—Ogndal-kampen. Her spilte Ogndal 6 grand, og det er nå spørsmålet om spillet skulle vært vunnet, dukker opp.

Ogndal fikk kløver ut og toppet sparfarven. Spileren måtte derfor avgi sparstikk og da han kom inn igjen tok han resten av sparstikkene. Øst kastet ru. 7 på en av sparene for å villede og det lyktes for Ogndalspilleren tok gal rutervariant og gikk bet.

Kunne han vunnet? Selv med gal sparvariant.

Jeg forutsetter at kløver kommer ut, at sparfarven toppes og at Vest får for sp. D. Når spilleren kommer inn igjen, er hans problem: Antall betet spiller liten eller ingen rolle i forhold til eventuelt å vinne spillet. Derfor skal han ta alle sine ståstikk i alle andre farver enn ruter og se om han ikke kan ta motparten på kastene. Hva får han se?

Se på situasjonen før hj. ess spilles.

♠ —		♠ —
♥ 4		♥ D 9
♦ E 10 8 2		♦ D 5 4
♣ —		♣ —

♠ —		♠ —
♥ K 8		♥ D 9
♦ 3		♦ D 5 4
♣ 10 7		♣ —

Det må være helt klart at Vest holder hj. K gardert og ikke kaster sin ru. 3 så spilleren får se renons første gang ruter eventuelt spilles.

Øst må naturligvis holde ru. D tredje. Han kan enten holde 2 hjerter eller bare hj. D og kl. 8, men det er naturlig for Øst å holde 2 hjerter.

Når nå hjerter spilles, må begge følge farve. Vest kan telles ut til 2 kløver etter sin invitt, og har altså bare 2 røde kort igjen. Det er store sjanser for at det er iallfall 1 hjerter

igjen hos Vest og da må finessen tas gjennom Øst.

I det andre spillet som kanskje skulle vært vunnet begynner jeg med meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	2 kl.	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Nord—Syds kort:

♠ E 10 4
♥ K Kn 10
♦ E Kn 5
♣ E 6 4 2

N
V Ø
S

♠ D Kn 6 3
♥ 7 4 3
♦ K 7 3
♣ D 10 7

Utspill hj. 8. Vest er renons i hjerter og kaster en ruter. Nord får stikken for hj. 10. Hvorledes skal spillet legges opp?

Øst er plasert med ♥ E D 9 8 6 5 2. Hvis han hadde hatt 1 konge i sidefarvene, er det lite trolig at han ville ha sagt pass. Jeg mener derfor at det er naturlig å plasere de manglende konger hos Vest.

Nord fortsatte korrekt med kløver og tok tieren hos Syd. Øst kan jo ha knekten. Men Vest fikk stikken for kl. Kn og svingte til ruter. Nord brukte knekten som holdt.

Spilleren fortsatte med kløver til damen og gikk bet.

Hvis spilleren plasserer begge de manglende konger hos Vest, vinner Nord ved følgende spill:

Han fortsetter med ruter til kongen. Øst viser renons. Fin fordelingsopplysning. Sp. D fra Syd. Dekker Vest står spillet. Legger Vest liten får sp. D løpe.

Sp. 3 til sp. E! Ingen finesse. Ruter ess.

Og så sp. 10 til sp. K! Vest er innspilt. Han tar sine 2 ruterstikk og må spille kløver opp til den kombinerte saksen. Syd får dermed inntak til sin fjerde spar!

3 par kom i 3 grand. Alle spillerne gikk bet. Burde ikke spillet vært vunnet iallfall der hvor Øst—Vest passet hele tiden?

Flere av de som sto bak mente dette.

Men sitter kløverne 3—3 og sparene 4—2, vinner de som gikk bet — og ikke disse tilskuerne.

«Og det fikk fanden fordi han var dum, og ikke kjente sitsen som publikum».

Her er Øst—Vests fordeling:

♠ K 9 7		♠ 8 5 2
♥ —		♥ E D 9
♦ D 10 9		♦ 8 6 5 2
6 4 2		♦ 8
♣ K Kn 9 3		♣ 8 5

Spillet viste seg å bli et stort svingspill. Sinsen tjente 6 poeng mot K.N.A. fordi K.N.A. ved det ene bordet gikk bet i 3 grand og ved det andre bordet ble doblet i 2 hj. som kostet 500. Skien tjente likeledes 6 poeng fordi de fikk spille 2 hjerter udoblet ved det ene bordet med 200 som resultat, mens Narvik ble doblet i 3 hj. som kostet 800. 5 poeng tok Golia mot Ogndal fordi Ogndal gikk 1 doblet bet i 3 grand og dessuten kom i 3 hjerter som Øst, riktignok udoblet. Og Stavanger tjente 4 poeng mot Astra, fordi Astra gikk bet i 3 grand ved det ene bordet og dessuten gikk bet i 2 hj. ved det andre bordet.

Red.s anmerkning:

Jeg hadde også notert meg dette spillet som Svendsen skriver om. Jeg har følgende meldingsforløp:

Nord gir. Alle i sonen.

Astra Nord—Syd.	Stavanger Øst—Vest.		
Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	—	2 kl.	—
2 gr.	—	3 gr.	—
Stavanger Nord—Syd.	Astra Øst—Vest.		
Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 hj.	pass	pass
pass			

Skien Nord—Syd.	Narvik Øst—Vest.		
Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	3 hj.	pass	pass
Dobl.	pass	pass	pass
Sinsen Nord—Syd.	K.N.A. Øst—Vest.		
Nord	Øst	Syd	Vest
1 sp.	pass	2 kl.	2 ru.
Dobl.	2 hj.	pass	pass
Dobl.			

W. B. Herseth:

Neapolitanerkloveren

Svarene på kløveråpningen

FJERDE ARTIKKEL I SERIEN OM ITALIENERNE OG DERES SYSTEMER

Etter å ha gjort oss kjent med kløveråpningens og de kunstige førsteundersvarene har vi lagt det grunnlag som er nødvendig for å trenge in i det som de fleste ganske sikkert vil synes er det mest interessante av Chiaradias teoretiske nyskapninger: Hans revolusjonerende løsning av begrepet *kravmeldinger* og *kravsituasjoner*.

Ethvert system har sine kravmeldinger og det er gått oss i blodet at kravmeldingene enten skal gjelde til utgang eller for 1 runde. Chiaradia bryter her helt nye veier. Han har selvsagt kravmeldinger til utgang, der hvor det er rasjonelt, men han har innført helt nye «mellemstasjoner» på veien til utgang, til erstatning for de gamle rundekravmeldingene som i bunn og grunn bare var et *ensidig* tvangsmiddel rettet mot den ene av makkerne, som med revolver for pannen fikk ordre til å avgj sin melding, men som ved valget mellem flere forskjellige muligheter aldri med sikkerhet kunne vite om det ble noen ny mulighet til å få gitt ytterligere verdifulle opplysninger. Og hopp i 3-kortfarver for å fremtvinge kravsituasjoner er jo velkjente. Derfor er det meget interessant å følge Chiaradia på hans nybrottsarbeid. Det kan vel neppe være tvil om at han på dette felt har funnet «gull»!

Chiaradias enkle, men geniale løsning er at han lar første rundes svarmelding være avgjørende for til hvilket nivå meldingene skal holdes åpne. Med andre ord hvilken «mellemstasjon» begge makkere er klar over at «toget» skal gå. Chiaradia har 3 «stasjoner» på sin «togrute» til mulig utgang. De sterkeste svarene krever til utgang, det mellomsterke svaret krever til 2 *grand* og de svakeste svarene krever bare til 1 *grand*. Denne løsning viser hvor 100% Chiaradia utnytter fordelene av sin helt kunstige førsterunde i meldingsforløpet, hvor kløveråpningen viser minst 17 honnørpoeng og de graderte kontrollsvarene gir klar beskjed om toppstikk og den omtrentlige styrken. Vi ser altså at det som systemet «taper» på sin kunstige førsterunde, tar det igjen med renter og renters rente i de følgende melderunder. Det er ikke tvil om at vi her finner meget av forklaringen på Neapolitanerkloverens presisjon. Ved å innføre sine «mellemstasjoner» skaper altså Chiaradia en kravsituasjon for *begge* makkere. Ingen av dem har lov til å si pass før «mellemstasjonen» er nådd. Derfor kan makkerparet kjøre «med sakte fart» og få utvekslet maksimum av opplysninger om fordeling, honnørplaseringer og styrke, uten å frykte for at meldingene

går i stå. Og da begge makkere er temmelig orienterte om hverandres styrke — iallfall hva toppstyrken angår — er det lynende farlig for motparten å blande seg inn. Gjøres det, skal iallfall motparten få merke at doblingene sitter lett!

Før jeg går videre skal jeg bare fastslå at når første rundes kunstige meldinger er forbi, blir begge makkeres meldinger *farveekte*. Akkurat som i Vienna er *enhver 4-kortfarve meldbar på 1-trinnet*. På 2-trinnet er fremdeles enhver 4-kortfarve meldbar i *kløver og ruter*, mens *spår og hjerter* ikke kan meldes på 2-trinnet uten å være på 5 kort.

På tilsvarende måte som i Vienna er meldingene:

Nord	Syd
1 kl.	1 gr.

krav til *utgang*. Jevnføringen med Vienne gjør at denne varianten er lett å huske. Det er lett å innse grunnen til dette. Kløveråpneren garanterer jo minimum 17 poeng og svarhånden viser at han sitter med kontroll, d.v.s. minimum 8 honnørpoeng. Med et absolutt minimum av 25 honnørpoeng er det klart at utgang bør meldes. Derfor er altså grandsvaret krav til utgang.

I og med at 1 grand er krav til utgang lar Chiaradia alle *høyere* kontrollvisende svar også være utgangskrav. Det vil altså si svarene 2 kl., 2 ru. og 2 grand. Det gir en enkel og grei regel: *Alle kontrollsvar fra og med 1 grand og oppover er krav til utgang*. Men om regelen er *enkel*, er vi ikke så helt overbevist om at den er *god*. Saken er nemlig den at svaret 2 kløver bare viser 3 kontroll mot 1-grandsvarets 4 kontroll. Hvis *begge* makkere sitter med minimum og det er dårlig tilpasning i kortene, viser ihvertfall følgende spill, som jeg var vitne til mot Libanon i Palermo, at 24 poeng (17 hos åpneren og 7 hos svarhånden) slett ikke er nok til utgang (hvilket jo i høy grad er i samsvar med gjeldende teori):

Italia — Libanon. Spill nr. 38.

Øst gir. Øst—Vest i farenonen.

	♠ K 9 7 3	
	♥ E 5	
	♦ 9 7 6	
	♣ 9 8 5 3	
♠ E 5 4		♠ D Kn 10 8 2
♥ 9 8 4 3		♥ D Kn 10
♦ 10 5		♦ Kn 8 3 2
♣ E Kn 4 2		♣ 6

	N	
V		Ø
	S	

♠ 6	
♥ K 7 6 2	
♦ E K D 4	
♣ K D 10 7	

Øst	Syd	Vest	Nord
Dalati	Forquet	Menouchi	Chiaradia
pass	1 kl.	pass	2 kl.
pass	2 ru.	pass	2 gr.
pass	3 kl.	pass	3 sp.
pass	3 gr.		

Som vi ser fikk italienerne være helt i fred under meldingsforløpet, og det er derfor klart at systemet falt for eget grep, som det heter i bry-terminologien.

Utspillet var sp. D som fikk løpe til kongen. 2 bet.

Selvsagt er begge hendene «glattbarberte» for tillegg og dertil kommer den elendige tilpasningen. Så galt sitter det kanskje sjelden og stort sett kan det jo hende at Chiaradias erfaring går ut på at iallfall den ene av hendene som regel vil ha noen tilleggsverdier. Men allikevel — jeg kan ikke fri meg fra den oppfatning at et system som Neapolitanerkløveren, der virker med slik presisjon, her kanskje står overfor en viss justering. Det skal iallfall bli interessant å diskutere problemet med «il proffessore» når han kommer på Norges-turné i august.

Når vi nå er ferdig med kontrollsvarene fra 1 grand og oppover, står det bare igjen å se på kontrollsvarene på 1-trinnet — d.v.s. 1 spar, 1 hjerter og 1 ruter.

SVARET 1 SPAR

står i en klasse for seg. Det viser jo 2 kontroller — altså enten 2 konger eller 1 Ess. Og her er det på sin plass å minne om den viktige tilleggsregelen at 1 blankt ess er forlite til å svare 1 spar med. Chiaradia krever som kjent at det minst skal være 2 knekter ved siden av esset for at svarhånden skal være kvalifisert til å si 1 spar. Her får vi forklaringen på dette unntaket fra de vanlige svarregler som jo bare omfatter toppkortene. Chiaradia lar nemlig svaret 1 spar være krav inntil «mellemstasjonen» 2 grand. For å kunne gjøre dette, må han være sikker på at de kombinerte hender tilsammen inneholder minst 23 honnørpoeng. Har svarhånden 2 konger, så har han de nødvendige 6 poengene. Har svarhånden derimot 1 ess må han altså i tillegg ha de nødvendige 2 poengene — enten 2 knekter eller 1 dame. Legg merke til hvor lett det blir å melde utgang. Det skal jo ikke mer enn en dame på en av hendene til for at makkerparet er i utgangssonen. I denne forbindelse skal en være merksam på at begge makkere kan ha betraktelig sterkere hender enn det minimum som meldingene garanterer tilstedeværelsen av. Åpneren kan lett ha noen og tyve poeng, svarhånden kan i tillegg til sine 2 kontroller gjerne ha et par damer og knekter, slik at hans viste 6 poeng i realiteten lett kan skjule f.eks. 12 poeng.

Tilbake står da de «lutfattige» svarene 1 ruter og 1 hjerter.

De er bare krav til «mellemstasjonen» 1 grand. Det er jo rimelig nok. For oversiktens skyld tar vi noen meldediagrammer, så De blir fortløig med Chiaradias meldeteknikk:

Nord	Syd
1 kl.	1 sp.
2 ru.	

Kravmelding. Syd må melde. Det avtalte meldenivå 2 grand er jo ikke nådd.

Nord	Syd
1 kl.	2 kl.
2 hj.	

Da svaret 2 kløver er krav til utgang, kan meldingene ikke stanse.

Nord	Syd
1 kl.	1 ru.
1 sp.	

Kravmelding. Det avtalte meldenivå 1 grand er ikke nådd. Ergo er Syd nødt til å holde åpent.

Nord	Syd
1 kl.	1 hj.
2 ru.	

Ikke krav. Meldingene har jo passert 1 grand.

For fullstendighetens skyld skal tilføyes at hvis svarhånden avgir en melding som ikke er krav til utgang, så kan åpneren kreve til utgang ved å hoppmelde i annen melderunde. Legg merke til at ordene «annen melderunde» er uthevet. I pakt med Chiaradias teorier om at styrken straks skal vises, må nemlig åpneren hoppe ved første anldning hvis han vil kreve til utgang. Hopper han senere, er han selvfølgelig sterk, men altså ikke så sterk at han kan avgi en helkravmelding. Her får vi føling med den elegante logikk og fine nyansering som preger Neapolitanerkløveren.

I samsvar med prinsippet om øyeblikkelig hopp hvis svarhånden avgir en melding som ikke er utgangskrav, ser vi at hvis svarhånden har svart 2 hjerter, 2 spar, 3 kløver eller 3 ruter (som alle benekter kontroll, men viser 6-kortfarve) så må også åpneren hoppe for å kreve til utgang. Altså:

Nord	Syd
1 kl.	2 hj.
3 ru.	

Ikke krav. 4 ruter heter utgangskravet.

Vi skal nå ta noen eksempler fra italienernes matcher i Europamesterskapet i Palermo for å illustrere meldeteknikken.

Belgia—Italia: Spill nr. 5. Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

		♠ 98732						
		♥ D73						
		♦ D75						
		♣ 87						
♠ ED5		♠ 1064						
♥ Kn109		♥ 6542						
♦ E98		♦ 10642						
♣ Kn965		♣ E10						
	<table border="1"> <tr> <td>N</td> <td></td> </tr> <tr> <td>V</td> <td>Ø</td> </tr> <tr> <td>S</td> <td></td> </tr> </table>	N		V	Ø	S		
N								
V	Ø							
S								
		♠ KKn						
		♥ EK8						
		♦ KKn3						
		♣ KD432						

Med Chiaraddia Nord og Forquet Syd gikk meldingene:

Nord	Syd
pass	1 kl.
1 ru.	2 kl.
2 sp.	pass

Ved det andre bordet meldte belgiernes mest kjente par De Hemricourt (Nord) og Finkelstein (Syd):

Nord	Syd
pass	1 kl.
1 ru.	1 gr.
2 sp.	2 gr.

Meldingene viser nettopp forskjellen i presisjon. Finkelstein liker ikke å spille 2 spar og håper på å finne noe mer hos makker. Men han blir skuffet og Belladonna (som Øst) spiller elegant motspill. Hjerter Knekt kommer ut, Finkelstein stikker på bordet og trekker kløver hjem til Damen som beholder stikket. Han fortsetter med liten ruter til Damen og nå er blindemann blank for inntak. Kløver 8 stikker jo Øst og returnerer liten spar! Uten dette motspill ville Finkelstein kunnet strippe Vest i de røde fargene og satt ham inn i kløver tilslutt for å få oppspill til sin sparkonge. Resultatet ble 1 bet.

Ved det andre bordet hadde Chiaradia ikke noen vanskeligheter. Han har gjennom sine meldinger vist sterk hånd med kløverfarve og når makker sier 2 spar har han ikke mer å tilføye. Av svaret 1 ruter vet han jo at makker ikke har så meget som en konge og derfor har han ingen grunn til å fortsette mot utgang.

3 EBL poeng til Italia — 3 presisjonspoeng!

Frankrike—Italia. Spill nr. 24.

Vest gir. Ingen i faresonen.

♠ D 4 3		♠ 10 7 5 2						
♥ K 9 5		♥ Kn 6						
♦ E 10 2		♦ K Kn 9 6						
♣ 7 5 4 3		♣ D 9 2						
♠ E K Kn 8	<table border="1"><tr><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td>Ø</td></tr><tr><td></td><td>S</td></tr></table>	N		V	Ø		S	
N								
V	Ø							
	S							
♥ 4 3 2								
♦ D 8 5 4								
♣ E K								
♠ 9 6								
♥ E D 10 8 7								
♦ 7 3								
♣ Kn 10 6								

Vest	Nord	Øst	Syd
Chiaradia	Swarc	Forquet	Pariente
1 kl.	pass	1 hj.	pass
1 sp.	pass	3 sp.	pass
4 sp.	pass	pass	pass

La oss analysere meldingene. Chiaradia har akkurat 17 poeng og er derfor sterk nok til å åpne med 1 kløver. Forquet viser konvensjonelt sin ene kontroll med svaret 1 hjerter. Nå må vi huske på at meldingene ikke kan stanse før «mellomstasjonen» 1 grand er nådd. Derfor kan Chiaradia trygt nøye seg med å si 1 spar og avvente hvilken vei utviklingen vil ta. Forquet kan telle inn 24 poeng og hopper følgelig til 3 spar. Her kommer en ny regel inn i bildet. Da enhver 4-kortfarve er meldbar på 1-trinet, må makker ha minst 4 kort i trumffarven for å støtte — akkurat som i Vienna.

Chiaradia har nå avgjørelsen. Han vet at makker har 4 trumf og at han enten har hj. K eller ru. K. Dessuten vet han at makker må ha om-

kring 7 poeng for sin hoppmelding og at det alt vesentlige av disse kortene må sitte i de røde fargene. I tillegg har han selv en langt sterkere trumffarve enn han har gitt uttrykk for. Derfor går han i utgang.

Hvor elegant det italienske meldingsforløpet var fikk tilskuerne i Bridgeramaet igrunnen illustrert da de franske «ankermennene» Jais —Trézel skulle melde Øst-Vests kort:

Vest	Nord	Øst	Syd
Jais	Belladonna	Trézel	Avarelli
1 hj.	pass	1 sp.	pass
2 sp.	pass	pass	pass

Ikke en antydning av at det kunne være tale om utgang. Klasseforskjell!

Vi tar like godt med neste spillet i samme match.
Spill nr. 25. Nord gir. Alle i sonen.

♠ 8 6		♠ 9						
♥ 9 6 4 3		♥ Kn 7						
♦ D 7 5 4 3		♦ K Kn 10						
♣ E 4		♣ 9 8						
♠ E K D	<table border="1"><tr><td>N</td><td></td></tr><tr><td>V</td><td>Ø</td></tr><tr><td></td><td>S</td></tr></table>	N		V	Ø		S	♣ K 10 7
N								
V	Ø							
	S							
10 2		5 2						
♥ E K 10								
8 2								
♦ 6								
♣ 8 3								
		♠ Kn 7 5 4 3						
		♥ D 5						
		♦ E 2						
		♣ D Kn 9 6						

Nord	Øst	Syd	Vest
Swarc	Chiaradia	Pariente	Forquet
pass	pass	pass	1 kl.
pass	1 sp.	pass	2 sp.
pass	3 ru.	pass	4 hj.
pass	pass	pass	

En interessant meldeserie. I første melding får Forquet vite at makker enten har 1 ess (med tillegg) eller 2 konger. Da han er sikker på at «toget» ikke kan stanse før «mellomstasjonen» 2 grand, sier han ganske stille og rolig 2 spar og får 3 ruter fra makker. Nå må han hoppe i utgang, fordi han ikke kravhoppet i *amen* melderunde! Samtidig forteller han sin makker at han har en utpreget 2-seter og ber om preferanse. Den får han i form av pass.

Ved det andre bordet:

Nord	Øst	Syd	Vest
Belladonna	Trézel	Avarelli	Jais
pass	pass	pass	2 sp.
pass	3 kl.	pass	3 hj.
pass	3 gr.	pass	4 hj.
pass	pass	pass	

Mye spinklere meldinger. For det første kravåpner Jaiz og forlanger å spille utgang selv om makker i tilfelle skulle være helt blank. Han fremtvinger riktignok tilslutt en preferanse i spar og hjerter, men har slett ikke det samme holdepunkt som italienerne for å melde utgang.

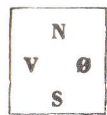
Enda et spill fra samme kampen hvor Chiaradia—Forquet ikke kom i en utgang de snuste sterkt på.

Spill 13. Nord gir. Alle i sonen.

♠ 9 8 5		♠ D 7 4
♥ 8 3		♥ D Kn 7
♦ K 9 6		♦ 5 2
4 2		♦ E D Kn
♣ 10 8 4		♣ 6 5

♠ E K 10 6		♠ D 7 4
♥ E K 9 4		♥ D Kn 7
♦ 3		♦ 5 2
♣ E D Kn 2		♣ E D Kn

♠ Kn 3 2		♠ D 7 4
♥ 10 6		♥ D Kn 7
♦ 10 8 7 5		♦ 5 2
♣ K 9 7 3		♦ E D Kn

Nord	Øst	Syd	Vest
Chiaradia	Trézel	Forquet	Jaiz
pass	pass	1 kl.	pass
1 hj.	pass	1 sp.	pass
1 gr.	pass	2 hj.	pass
2 sp.	pass	3 kl.	pass
4 kl.	pass	pass	pass

Bord 2:

Nord	Øst	Syd	Vest
Bourchtof	Belladonna	Delmoulty	Avarelli
pass	pass	1 kl.	pass
pass	1 hj.	1 sp.	pass
2 kl.	pass	pass	pass

Når vi sammenligner de to meldingsforløpene, så springer det i øynene at franskmennene passer ut 1kl. og altså frivillig gir avkall på alle utgangssjanser. Hvis ikke Belladonna hadde hjulpet meldingene i gang igjen, ville kontrakten blitt 1 kl.

Ved italienerbordet er meldingene interessante. Chiaradia viser 1 kontroll — altså 1 konge og Forquet gjør ingen anstrengelser så lenge meldingene ikke er nådd 1 grand. Chiaradias annen melding forteller om en ren minimumshånd og nå ser vi at Forquet har planlagt sine meldinger med sikte på å be om preferanse mellom spar og hjerter. Chiaradias tredje melding viser sparpreferanse og er det svakeste svaret han kan gi. Hvilket er nokså naturlig ut fra hans kort å dømme. Allikevel gir ikke Forquet seg. Han fortsetter med 3 kl. og viser nå tydelig at han har 3-seter. Denne melding kan Chiaradia ikke si pass til fordi ny farve på 3-treksnivået er krav for 1 runde. Han svarer 4

kl. og nå mener Forquet at han har presset sitronen til bunns og sier pass. Men 5 trekk ble vunnet ved begge bord.

Kunne utgangen vært nådd? Det er jo alltid så mye lettere «etterpå». Men spørsmålet er om ikke Chiaradias støtte til 4 kl. viser både kl. K og 4 trumf. Han kan jo på dette tidspunkt vise eventuell 3-kortstøtte i hjerter ved å si 3 hjerter. Og med ru. K kan kanskje 3 ru. være aktuelt, for italienerne melder ofte honnørvisende meldinger sent i meldingsforløpet. Jeg tør ikke kritisere meldingsforløpet, men konstaterer bare at mens franskmennene ga seg uten sverdslag, var italienerne oppe og snuste på utgang.

Til avslutning tar vi et spill som Kaplan har analysert:

♠ D Kn 10 2		♠ K 7 6 3
♥ E		♥ K D Kn 6 4
♦ E K D Kn 6 3		♦ 9
♣ D 5		♣ Kn 8 6

1 kl.	1 sp.
2 ru.	2 hj.
2 sp.	4 sp.

Kaplans analyse: 1 sp. viser 2 kontroller. Og det forplikter makkerparet til å holde meldingene åpne til 2 grand. Nå kan makker trygt vise sine farver på 2-trinet i naturlig orden. Da sparfarven passesr så ypperlig, hopper svarhånden til 4 spar. Allikevel kan åpneren passe uten betenkning. Han vet av det første svaret at han må ha 2, kanskje 3 tapere i toppkort. Hvor mange alminnelige meldere ville ikke, sukker Kaplan, fyke inn med Blackwood på disse kortene og gå bet på 5 spar?

Ringshaugcupen

Forts. fra side 164

De har som Øst:

♠ E 10 8 6
♥ 7 2
♦ D 7 5
♣ K 5 3 2

På Ringshaug slapp Øst dette vemmelige utspillsproblemet, for der gikk det ikke helt etter Nordssomme opplegg. Nord åpnet nemlig med 1 ru. som ble passet rundt.

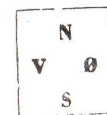
Legg merke til at 4 hj. ikke vinner med ruter ut eller med ruter-skift tidlig i spillet. Derimot er 3 grand aldeles opplagt hvis bare ikke ruter kommer ut.

Det kreves bare dobbeltfisk i kløver. Derfor var Nordss fantasifulle åpningsmelding en bedre skjebne verd, og jeg vil gjerne se den spil-

ler som etter ruteråpning har lyst eller mot til å starte med ruter fra D x x. Men Syd hadde 1 poeng for lite etter Goren til å si 1 hj. Derfor passet han og Vest følte seg ikke akkurat fristet til å gi motparten sjansen til å slippe vekk fra ruterkontrakt.

♠ D Kn 3		♠ E 10 8 6
♥ E K D 8		♥ 7 2
♦ E 10		♦ D 7 5
♣ E 10 7 6		♣ K 5 3 2

♠ K 9 5		♠ E 10 8 6
♥ 10 6		♥ 7 2
♦ K 9 8 4		♦ D 7 5
3 2		♣ K 5 3 2
♣ Kn 4		

HVORLEDES KLARTE DE

Meldeproven?

MÅNEDENS MELDEPRØVE er denne gangen fra Trondheim. Det er Arne Hofstad som er ute med et vanskelig spill. Jeg gir ordet til Hofstad:

«...Forøvrig har jeg to hender, som jeg tror er svært brukbare som Månedens Meldeprøve.» (Hofstads brev ankom like før jeg skulle reise til Vitocupen i Drammen. Jeg tok med meg spillet og forela det der for en rekke gode par. Det skulle virkelig vise seg at Hofstad hadde rett. Men la meg ikke foregripe begivenhetenes gang).

Lagkamp. Vest har gitt. Ingen i sonen:

Vest	Øst
D 5	8 7
10 7	E D Kn 6 4
E K Kn 7 3	D 8
E 9 5 2	K 10 8 4

Da spillet forekom i kretskamp her i Trondheim, fortsatte Hofstad, satt hj. K i saks, så det var 11 stikk både i ruter- og hjerterkontrakt. Med noenlunde normal fordeling er 4 hj. hjemme selv om kongen sitter feil.

Nå har jeg forelagt hendene — selvsagt på en lapp til hver — for alt som kryper og går av gode spillere her i staden. Ikke ett par er kommet i hjerterkontrakt, som

TURIN

Forts. fra side 157.

benhavn i 1962. Og — som sagt — italienerne i Norge i august 1960.

De kan rolig begynne å glede Dem allerede nå — det blir en opplevelse. Får jeg anledning, skal iallfall jeg sørge for ikke å gå glipp av dem!

er den beste. Ikke ett par er kommet i ruterkontrakt, som er det nest beste. Så godt som alle er kommet i 5 kløver, som er dødfødt. Og resten er kommet i 3 grand, som er enda verre. Jeg tror aldri jeg har sett maken.

De fleste meldte:

Vest	Øst
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
5 kl.	pass

Personlig mener jeg at meldingen bør gå:

Vest	Øst
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
4 ru.	4 hj.
pass	

men siden ingen hittil har meldt slik, er det sikkert «riktig å melde galt».

Så langt Hofstads kommentarer. Og så flytter vi over til spillerne i Vitocupen i Drammen:

Vår egen gode medarbeider Knut With og hans makker var våre første «ofre»:

Vest	Øst
Kjell Kristensen	Knut With
1 ru.	2 kl.
3 kl.	4 ru.
5 kl.	pass

Knut Withs 2 kløvermelding var

Havnaturneringen

spilles i år fra 12.—14. august. Den blir nå arrangert av de tre Tønsbergklubbene *Avant* — *Grand Coup* og *Tønsberg Bridgeklubb*. Programmet omfatter: Fredag 12.8 kl. 20: Totalisatorturnering. Lørdag kl. 10: Hovedturnering. Søndag kl. 10—18,30: Hovedturnering. Kl. 20,30: Premiutdeling.

Lørdag kl. 19,30 blir det stor middag med dans. Anmeldelser til Henry Carlsen, Kammegt. 7, Tønsberg innen 1. august.

jo ikke akkurat etter vanlig oppskrift.

— Hvorfor 2 kløver? spurte jeg.
— Jeg er ikke i posisjon til 3 ruter i første runde, og melder best 2 kløver for å høre mere fra makker på totrinnet. Mine Ess-Dame femte i ruter vil bli vist i neste melderunde, var Withs svar.

Lagkamp. Vest har gitt. Ingen i sonen:

— Vel og bra alt sammen sa jeg, men bare med den hake at det er Ess-Dame femte i hjerter du har. Tablå! With hadde ganske enkelt meldt i den tro at det var Ess-Dame femte i ruter han hadde, og det forklarer også hans hopp til 4 ruter i annen melderunde.

Jeg skylder With å gjøre oppmerksom på at dette skjedde ved et tidlig frokostbord etter en foregående anstrengende spilleaften og natt med lite søvn.

— Der ser du at selv en blind høne kan finne korn også i bridgen, var Withs avrundning av det hele. Vi kom da virkelig i Hofstads «riktig gale» kontrakt uten å ha røpet Ess-Dame femte i hjerter.

Et riktig hyggelig gjensyn ved det grønne bord var Calle Stang Wolff, som har rystet Oslos støv av sine føtter og praktiserer som tannlege i Skien. Han var like smilende, like trivelig, like hyggelig og... ikke å forglemme like velfødd som alltid. Sammen med Leif Christiansen gjorde han det skarpt i Vitocupen.

— Har dere lyst til å «meldeprøve» spurte jeg.

— Hm, vi er jo egentlig ikke så svært samspilt, svarte forsiktige Leif Christiansen. Med et raskt sideblikk til Calle Stang Wolff fortsatte han: Han bruker Skiens 2 kløver og andre slike rare varianter (som om ikke Leif Christiansen kan alt som finnes av varianter i bridge).

Men Calle lot seg ikke dukke:
— Det eksakte duer ikke — iallfall ikke med denne makkeren.

Og etter denne gjensidige gemytlige ertingen gikk paret løs på oppgaven:

Vest	Øst
Calle Stang Wolff	Leif Christiansen
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
5 kl.	pass

Altså etter Hofstads tradisjonelle «feilmønster». De herrer kikket så i hverandres kort.

— Mine 4 kl. må være krav i denne posisjonen, sa Leif.

— Selvsagt, svarte Calle, jeg skulle nok sagt 4 ruter.

— Gjør du det, melder jeg 4 hj., svarte Leif.

— Den passer jeg ut, avsluttet Calle.

— Der ser du Calle at det eksakte kanskje allikevel duer med denne makkern, avsluttet Red.

Kommentarene etterpå ligger som en vil se helt på linje med Hofstads oppfatning.

Men tro ikke at 5 kl. var maksimum i meldingene. Det var større optimister i Drammen. Som f. eks. det hyggelige dameparet fruene Theien og Myhren.

Vest	Øst
Guri Theien	Eva Myhren
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
4 gr.	5 ru.
6 kl.	pass

Og de var slett ikke alene om «slemmen». Brødrene Jynge var like hårde:

Vest	Øst
Sven Jynge	Knut Jynge
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
4 gr.	5 hj.
6 kl.	pass

Forskjellen i svarene på 4 grand ligger i at Myhren—Theien bruker Blackwood mens tvillingene Jynge anvender Culbertsons 4—5 grandkonvensjon.

Damene ble fort enige om at de hadde vært litt hårde. Men det er jo fristende for min makker å si 4 grand, sa Eva Myhren. Hyggelig å ha en slik makker.

Som vi melder viser 1 hj. maksi-

mum 15 poeng, derfor er min 4 grand i hårdeste laget, sa Sven Jynge. Men jeg lot meg friste av at vi bruker Culbertsons 4—5 grand og ville gjerne vise de viktige nøkkeltkortene jeg har. Svaret 5 hj. var nå også det svar jeg likte minst av alt å få.

— Makker har et vanskelig valg, sa tvillingbror Knut. Han må faktisk velge mellom 5 og 6 kl. på et tidlig tidspunkt — faktisk på et for tidlig tidspunkt.

— Når alt kommer til alt hadde nok 4 ru. vært bedre, sa Sven. Da blir det 4 hj. fra deg og den passer jeg. (Altså samme resonnement som Stang Wolf og Christiansen.)

Harry Carlsen og Rolf Syvertsen har gjort det stort i denne sesongen. De melder EFOS. Og her er de i aksjon:

Vest	Øst
Harry Carlsen	Rolf Syvertsen
1 ru.	1 hj. 1)
2 kl. 2)	2 sp. 3)
2 gr. 4)	3 hj. 5)
3 gr. 6)	5 kl.

For dem som ikke kjenner EFOS er det nødvendig med grundige kommentarer. Derfor har jeg nummerert kommentarene:

1) Vanlig EFOS — farven over. Behøver slett ikke å vise noen hjerterfarve.

2) Viser at hånden inneholder en 2-seter — altså minst 5—4 eller 4—5 i ruter og kløver. EFOS følger nemlig Culbertson i spørsmålet om revers av åpneren. Derfor kan med svake hender ruterfarven være på 4 kort.

3) Svarhånden reverserer sin hånd. Det er utgangskrav i EFOS, men farven behøver fremdeles ikke å være meldbar.

4) Åpneren fortsetter å klarlegge sin fordeling. Han må enten ha 5—4, —2—2 eller 5—4—3—1 fordeling. Lengste farve er altså begrenset til 5 kort.

5) Svarhånden, som har krevet til utgang, vil ha nøyaktig rede på åpnerens fordeling. Han ber makker pre-

ferere mellom spar og hjerter med fordelingen 3—1.

6) Åpneren prefererer ikke. Altså har han 2—2 fordeling i spar og hjerter.

Nå er fordelingen klarlagt helt eksakt til 5—4—2—2. Syvertsen vil ikke spille grand med 2—2 i spar. Ergo sier han 5 kløver.

Men hvorledes komme i riktig kontrakt? Ja, det var de visst ikke helt enige om, så det kan vi ikke si noe nærmere om.

Neste par ut var Rolf Heggem og Mattis Mathiesen. Det er 10 år siden de to som medlemmer av Akademisk Bridgeklubb sist hadde spilt sammen. Men kanskje nettopp derfor dannet de et kvikt og farverikt par. Skjønt når «Mattis» er i form, er han farverik nok alene. Vel, de spilte også EFOS:

Vest	Øst
Mathiesen	Heggem
1 ru.	1 hj.
2 kl.	4 kl.
pass	

— Det er da for dårlig til å komme i bladet, sa Heggem

— For dårlig, smilte Mattis, ser du ikke at vi har fått pluss i kortene. Det betyr at vi slår alle dem som havner i 5 kløver og går øst. Det blir poeng av det, skal du se, kanskje risikerer vi å bli nestbest?

Og jammen var han sannspådd. For det var bare Goliaspillerne Arnstad og Løvseth som klarte å komme i 4 hj. De hadde tydeligvis ikke mistet pepen etter den hårde finalen på Gjøvik.

Vest	Øst
Arnstad	Løvseth
1 ru.	2 hj.
3 ru.	4 kl.
4 hj.	

Et meget interessant meldingsforløp. Paret spiller Vienna og Østs hopp til 2 hj. viser en åpningsberettiget hånd med en meget solid 5- eller 6-kortfarve. Arnstad gjen tok sin ruterfarve fordi han hadde en såvidt beskjeden åpningshånd. 3 kl. i denne posisjon ville vist tillegg

til åpningen. Løvseth fortsatte med sin sekundærfarve i kløver. Men taket være første melderundes konkrete opplysninger om hjerterfarvens styrke prefererer Arnstad til hjerter til tross for at han har 4 kløver.

Godt meldt. Så godt at de var alene om å komme i den ideelle sluttmeldingen.

Men ennå var ikke alle vikinger døde. «Mattis» dukket opp:

— Hvorledes ble resultatet av meldingene?

Jeg fortalte ham det.

— Der ser du. Ikke så værst allikevel. Nestbest?? Ja, det gjelder å få pluss i kortene.

Og det har han jamen rett i.

Selv om han ellers er alltfør god til ikke å havne i den beste kontrakt, skøyern.

Problemklubben

Fortrs. fra 2. omslagsside.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 kl.	1 sp.
2 ru.	2 sp.	3 ru.	3 sp.
dobl.	pass	?	
Svar:		Poeng:	

6. Syd har:

♠ 8 4 3 2 ♥ E K 4 ♦ Kn 6 2 ♣ Kn 4 3

Nord gir. Ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd
1 kl.	pass	?
Svar:		Poeng:

7.

♠ K D 5
♥ E 9 8 4
♦ E 6 5 4
♣ 7 5

N
V Ø
S

♠ E Kn
♥ Kn 8 7 6 5 2
♦ K 3 2
♣ E 2

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest starter med kl. D. Liten fra bordet og Øst kommer på med 9en. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

8. Motspillsprøve. Nord—Syd bruker det Norske Fordelingssignalet.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	4 ru.	pass
5 ru.	pass	pass	

♠ Kn 6 3
♥ E 10 9
♦ 8 4 3
♣ K Kn 6 2

N
V Ø
S

♠ K D 10 7 5
♥ 8 5 4
♦ 10
♣ D 10 9 3

Syd starter med sp. K. Sp. 3 fra bordet og Nord kom på med sp. 2. Spilleren stakk med esset og trakk esset og kongen i ruter. Syd kastet sp.7 og Nord fulgte farve med ru. Kn og D. Så fortsatte spilleren med sp. 4. Syd stakk med damen. Spar 6 fra bordet og Nord kom på med sp.9. Hva skal Syd fortsette med?

Poeng:

9. Motspillprøve. Nord — Syd bruker det Norske Fordelingssignalet. Nord—Syd i sonen. Vest gir.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 hj.	pass
1 sp.	pass	1 gr.	pass
2 gr.	pass	pass	pass

♠ D 10 7 6 5
♥ D
♦ K 10 9
♣ K 6 4 3

N
V Ø
S

♠ E 9
♥ E 10 8 3
♦ Kn 8 7 4 2
♣ Kn 9

Poeng:

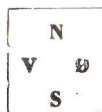
Syd startet med ruter 2, 10en fra bordet, 6en fra Nord og 3en fra Øst. Spilleren trakk så spar 5 fra bordet. Nord kom på med spar 4 og spilleren satte i spar knekt.

Skal Syd bruke esset straks eller ikke?

Poeng:

10.

♠ K Kn 10 6
♥ D 10 5
♦ K Kn 2
♣ 7 6 3

♠ E D 8 7 3
♥ 8 4 2
♦ E 3
♣ E 10 4

Syd spiller 4 spar. Motparten har ikke meldt. Vest starter med ruter 4. Spilleren prøver knekten som får beholde sticket. — Hvordan skal Syd planlegge spillet? — under forutsetning av at trumfene sitter 2—2 og at ingen har singel ruter.

Poeng:

LØSNING PÅ OPPGAVENE

1. Pass: 10 poeng.

Det kan ikke herske tvil: makkers dobling er straffedobling. På bakgrunn av meldingene må Nord være klar over at Syd bare har forsøkt å få motparten høyere opp og Syds melding av 2 kløver var avgitt i tilfelle til at Nord måtte ha noe styrke. Det er nok så at Nords dobling her ikke kan være taktisk korrekt: det lyktes Nord—Syd å tvinge motparten opp til 2-trinnet og er det bet i kontrakten så vel og bra og det er overflødig å doble (noe som rett og slett kan karakteriseres som bak-

holdsangrep på Syd). Men Syd på sin side må skjønne at 3 kløver ikke kan stå — med kløvertilpasning er Nords dobling helt meningsløs! — og Syds eneste sjanse til å få pluss score er å passe. En dobbelt bet i 3 kløver vil i den gitte situasjon med sikkerhet gi bunn — og da er det likegodt å forsøke og gå etter den mulige plussen som kan hentes ved å bete 2 spar.

2. 3 hjerter: 10 poeng.

Syd har enorme kort, men kan ikke garantere utgang: velger han å gå i 3 grand, så kan det godt tenkes at motparten starter med 5 sparstikk og velger han å styre mot 5 eller 6 kløver så kan det utmerket godt skje at det er bet i en høy farvekontrakt, mens 3 grand var til å vinne. Det er best å ha makker med på planleggingen. Et viktig argument for denne tankegangen: det er godt mulig at det eneste som kan vinnes er 3 grand på Nords hånd! — Støtter Nord 3 hjerter til 4 hjerter så oppstår det ingen problemer — en høy kløverkontrakt må da kunne vinnes.

Problemet er tatt fra praksis. Nord hadde: ♠ E 10, ♥ D x x, ♦ D x, ♣ K Kn 9 x x x. Øst hadde kongen og damen spar sammen med kløver dame og 10 tredje og 3 grand kunne bare vinnes på Nords hånd!

3. 3 spar: 10 poeng.

Det var en behagelig overraskelse at Nord meldte spar! Nords sterke reverse-melding gir forvisning om at utgang står i spar — men her gjelder det å få lov til å spille 4 spar. Et direkte hopp til 4 spar vil nesten automatisk utløse en stamp — mens det er all grunn til å tro at 3 spar ikke vil bli stående, enten vil Nord løfte til 4 eller vil en av motspillerne melde 4 kløver. Motspillerne vil naturlig tro at det er dårlig spill for 4 spar når Nord-Syd så nølende sty-

rer mot denne kontrakten og da vil de kjempe litt med kløver. Melder da Nord eller Syd 4 spar over 4 kløver så er det rimelig håp om å få beholde denne kontrakten: Sannsynligvis er begge motspillerne singel i spar og hver av dem kan komme til å tro at hans makker har en del spar!

4. 3 ruter: 10 poeng. — 4 hjerter: 5 poeng.

Syd er god nok til å gå til utgang direkte. På den annen side vet han — etter makkers enkel høyning til 2 hjerter — at momp må avskrives. Men av taktiske grunner er 3 ruter meldingen obligatorisk! Meldingen er krav for en runde og Nord — og også motspillerne! — vil tro at Syd leter etter tilpasning i ru. for å kunne gå i utgang. Syd vil selvfølgelig også etter makkers minimum-gjenmelding av 3 hjerter, gå til utgang. Men dette er en ting som ikke vedgår Nord eller motspillerne — Nord vil melde som om «søkemeldingen» i ruter er ekte, gjør han ikke det er hele saken svindel!! Motspillerne vil sannsynligvis bli vill-ledet og kan gjerne forære et stikk, enten i utspill eller under motspillet.

5. Pass: 10 poeng.

Tenker man ikke nærmere over saken så ser det ut til at Syd har altfor mange rutere til å kunne stå ved straffedoblingen og han må ta ut i 4 ruter. — Men — og det er poenget her — Syd har støttet ruterfarøen og da må Nord forstå at det er ikke meget å hente der i motspillet. Velger Nord allikevel å doble, så må han være meget kort i kløver og ha sin billedstyrke i hjerter og spar! Og da er det rimelig håp om 3 kløvestikk i motspillet og doblingen er da i orden.

6. 1 grand: 10 poeng. — 1 spar: 8 poeng.

Et uløselig dilemma. Velger Syd 1 grand så vil Nord ha en svak hånd som inneholder 4 spar og de kombinerte hender spiller uendelig bedre i spar enn i grand. Og velger Syd 1 spar kan han risikere at han får støtte på knekten tredje hos åpneren...

Etter red.s mening har 1 grand den enorme fordel at meldingen begrenser håndens styrke og åpneren kan med en gang verdsette den samlede styrke, derved kan ofte unngås at man kommer for høyt. — Et pinlig valg.

7. Spilleren må straks stikke med esset og trekke hjerter ess. Trumfene må sitte 2 og 1. Så trekkes det 3 runder spar og Syd kaster kløvertaperen. Kløver til stjeling spilles etterfulgt av esset og kongen ruter. Så settes motparten i stikk via hjerter. Spillet vinnes hvis den motspiller som har 2 hjertere ikke har flere enn 2 rutere.

10 poeng for spilleføringen.

8. Spørsmålet er: hvem har spar 8? Selvfølgelig Nord: Han kastet lavhøy i spar følgelig har han er ujamnt antall kort i fargen. Årsaken til at han velger å kaste spar 9 framfor spar 8 er at han ønsker skift til hjerter!

Spillet er tatt fra praktisk bridge og hendene var:

♠ 9 8 2
♥ K D Kn 2
♦ D Kn
♣ E 8 7 5

♠ E 4
♥ 7 6 3
♦ E K 9 7
6 2
♣ 4

Trekker Syd kløver og velger spilleren riktig så vinnes kontrakten. Trekker Syd derimot hjerter så forsvinner riktignok kløvertaperen — til gjengjeld får motspillerne 2 stikk i hjerter. Øst-Vest kan vinne 3 grand, men dette er en sak for seg.

10 poeng for skift til hjerter.

9. Det er faktisk fristende å håpe på at Nord har nok kort til å forhindre at spilleren tilstrekkelig ofte kommer inn til bordet for å kunne godspille og hente sparstikkene. Men da må første sparrunde lasjeres. Om dette skal gjøres kan Syd bedømme ved å se nøye på kastene.

Det er forholdsvis enkelt å se at (i den gitte situasjon) skal Syd bruke